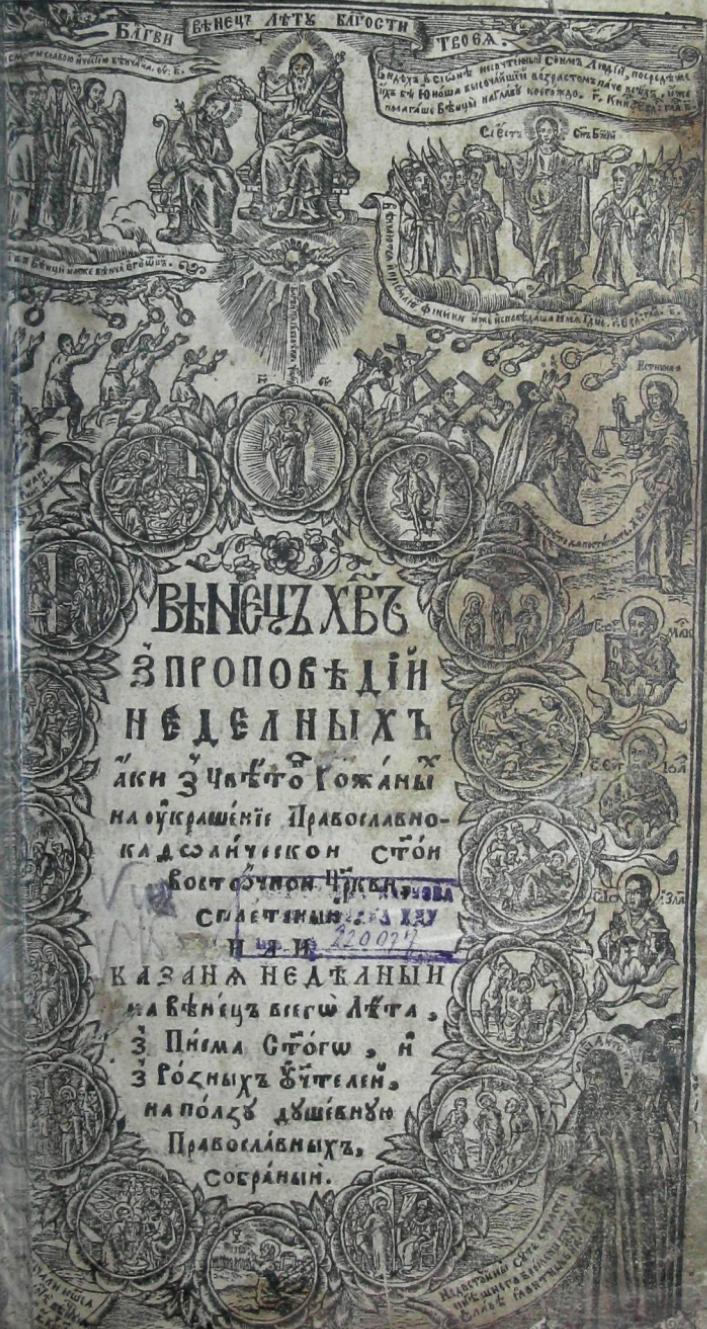

Проблемы Академии

Дщерн Сісóни [Дшн Хртіанікіи] нізідѣти,
нівідѣти Црл Соломона въ Вѣнцѣ.
[Ха въ Проглашениі Проповѣдни.
ш Печни Пече Соломони, гла: г.]

Імашвіл Пастырь Началникъ, прїимет
Ненувлдамыи Слабы Вѣнцъ.
С: Ап: Паст въ посадѣ: А. гла: Е.

Побигомъ добрымъ подвижникъ, пічен
ікочахъ, бѣръ іовандо, проче же шложи мніа
вѣнцъ Прѣдыш, єгоже водаєт ми Гдѣ въ дн
онъ Прѣный Судіѧ, не то чи же мнѣ, но
біблъ водлившимъ іаклени єгѡ.
С: Ап: Паст въ посадѣ: Б. въ Тімѣ: гла: Б.

Дще же и поітруаждитъ ктѡ не вѣнчайтса
ліше не Закониши подвижникъ вѣдитъ.
Тамже гла: Б.

Блжнъ мѹжъ, иже претерпнти въ никчешені
Зане никчешені бытъ прїимет вѣнцъ Жиз
єгоже шебеща Бгъ либлішини єгѡ.
С: Ап: Іакѡ гла: А.

Егоже жибо ліше въ никчешеніи вѣді, вѣчн
тобя гла: Б.

Буди вѣре до смрти, и да ти вѣнч Жиз
ї апокалѣфи гла: Б.

Держи єже и маши, да никчеше прїимет
вѣнцъ твой. Тамже гла: Г.

ѢСЛАБУ Й ЧЕЦА ЦРТВѢЮЩИЙ
Й ГДА ГДТВѢЮЩИХЪ.

обіленіємъ Присѣтлѣйшихъ Держаловиційшихъ
Благочестивихъ великихъ Гдани ишнихъ
честей въ великіхъ кнѧзей
Софіїи Аладѣзѣ бѣнчай,
Етрѣи Аладѣзѣ бѣнчай,
великій Гдани благочестивы чрезвычай великихъ Княжны
Софіїи Аладѣзѣ бѣнчай,
и великии Царіи и бѣлые Годи Самодержце,
и ишнихъ Гдуговъ и Земель, воитоныхъ
Западнегъ и Сѣверны, Сѣтии и Дѣрни
Нагавинкія и Гдѣй и Беладатіи.

Гвініємъ же въ дхіюномъ чинѣ ѡца ихъ и
вомолца, великаш Гдина Стѣншаш Кр
бакамъ Москвикаш и виа Ресшии,
всехъ Сѣверныхъ Странъ Патріарха :
Антиохіїїнна Православнаш дхієпкоша
и митрополита Кіевикаш Галицкаш и виа
и виа Ресшии, Куръ Геденна.

и Тифлії, Стѣнбаскія Чудоборны Дакри
іїкія Кіевскія, Архімандрита БарЛАМА.

и начальникъ Тупомъ въ то же Стой Дакри
Кіака вѣща христова Собѣлена и трудо
и ионаха йнгсона Радивиллою, и вѣдена
латынѧ Стѣ-Ніколаїш Пушинѣ Кіевскѣ
и то ѿ соединія мілозѣрь. ѿ рѣкѣ кбл. ахпн.

Ѡ ТАТАѢ КНІГА ВѢНЦАХРТОВА,
СІА ДА БІДІТЬ ПРОЧІННА СЛОВА.

По Наслідіннома прешедшими лѣтами
впередъ Огородікъ словеснemu Чвѣтамъ
Пречтой да бѣ Годнітельцѣ Слова:
и Вѣнца Книга се оуже готоба.
Вѣнецъ Хртова илъ падъ парнцалітъ
їкш Слабою словеса зде Вѣнчаетъ
По всімъ Намъ Хртѣ Цѣла Слово:
Вѣнецъ Терновый Злоожа оуже з Глѣбъ.
Сонміца єшь тѣрніемъ вѣнчала:
нечестивамъ нечестъ наинъ благала:
Празославію зде суть Словеса Рожи.
да Вѣнчаны вѣдетъ Слабою Синъ Кжї.
Слабою єшь Бг҃а ѿцѣ Вѣнчаетъ.
и Улѣкъ да єгожа проглавлаетъ.
Проглавлій же вѣдетъ проглавленныи
процвітетъ в дому єшь наложенніи.
Вѣнчашлагш на Нѣкъ вѣздамъ.
на землі развеѣ Вѣнчаны Чвѣтами:
Чвѣтами словеса Цѣла Бга Слова
Глава да вѣдетъ Вѣнчана Хртова.
Глава єшь єстъ віа дхобнѣ златы:
Вѣнца златы земный єстъ єнъ аки златы:
Слова Хртова ѿ словеса Чвѣтами хъ.
з златы дхобна нѣ Чвѣтова дхобніхъ.
Жинихъ Чвѣтами. даа Пребѣдитель.
Симъ Вѣнцемъ почтень да вѣдетъ Спінтиль.
ко єшь Слабѣ чутъ по всімъ Недѣля.
Словеса в Книзѣ си з польонъ в дѣлѣ:
да и самъ в Нѣкъ вѣдіши Вѣнчанни.
и Книги Живота Вѣнчагш впісанни.

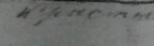
А УСОЗДАТЕЛОУ,
 ЗБАГНТЕЛОУ, Й СПТЕЛОУ
 ИШЕМУ, И БХХРТУ,
 ЖЕННХЧ ЧРКСИ,
 ПОВЕДАТЕЛОУ ДІАБОЛА,
 СМЕРТІ, Й ГРЕХФЕТЬ,
 БЖНЧУ ДОБРОТИ.

РЮ ЦАРСТВЮЩИХЪ, Й ГДБ ГДТВЮЩИХЪ:
 БНЧАЮЩЕМЪ НАСА МЛТЮ Й ШЕДРОТАМИ.
 АНОВОИ СПЛЕТННАИ ВѢНЕЦъ, АЗЪ ТРДНВАЙ ЖВДЖИ
 А, ГРЕШНЫЙ Й НЕПОТРЕБНЫЙ, Й НЕДОСТОЙНЫЙ РАБЪ,
 УМЛЖ, ПРАХЪ, Й НЕПЕЛАЗ, ПРИПНІОН Й ОФБРВН.

РИПНІАВШИ Й ОФБРІАВШИ ПЕРШІЙ
 МОЙ ТРДЪ, КНИГУ ОГОРОДОКЪ НА-
 ЗБАНДИ, ПРИНАЙЧИШОЙ ДБІ МТРН
 СТВОЕИ МРН БЦИ, ЙКШ ТОЙ, КОТО-
 РАМ САМОМУ ТІСТІ БЫЛА НА ЗЕМЛІ
 ОРОКОМЪ РОКОШЕЙ ПОЛНЫМЪ, ІСЪ САМЪ
 НАРЕКЛЕЙ: БЕРТОГРАДЪ ЗАКЛІЧЕНЪ СІСТРО ПЕДЪ
 НЕВЕСТОУ ГІПЕІУЖЕ СІН ДРІСІН МОЙ ТРДЪ,

Анто́нио иоанно́вичу Грибоедову
и фамилии Ильинской
богомольца Ильинского
и письма к нему

Кни́гъ оутитълоба́ни, вѣніцъ з Проповѣдій
Ильи аки з цвѣтю Рожа́нныхъ неплещеній,
Тібѣ Создали, И збави́тели и Спі́нители
и шемъ, не тылко же єште Обли́женецъ Цркви,
Іоанн. апо́стол. Іоанн. Ефес. Іоанн.
о кото́рои мови Ісаіа Прѣкъ: Будетъ ико́не
радуетъ женихъ ѿ небеситѣ, тако же боря-
дуетъ Где ѿ тибѣ; але и для того, же єшти
и Победители дьявола, смерти, и вибрата
грѣховъ, икъ Свѣднителійдетъ ѿ Тибѣ бого-
мовъ: Се побѣди єшти Левъ Сый ѿ колѣна
Іудова; принічъ и офферован. з тихъ албовъ
шонихъ въ гладиовъ Тибѣ належитъ вѣніцу.

Что же ти не ти первою въ глади, належи
ти вѣніцу икъ Обли́женцу, во Самъ рекаш
ши ѿ Прѣка Ісаіи: Икъ на Женихѣ боложи
намъ вѣніцу; не тылко для то, же чреони
на вѣки неродербамъ твою къ Цркви Стой
выражаетъ Дионісъ, икъ Самъ рекле: Иако же
възсанъ ма Оци, и азъ възсанъхъ въз-
лещи же чрезъ онъ шкаузиша быти вѣн-
чанномъ Глѣбовъ Цркви, икъ рекаш ѿ тибѣ
Павелъ Стой: Тогдѣ да ли єшти Глѣбъ въз-
леща Цркви, иже єшти Тѣло єгѡ; але и для
тогдѣ, же Самъ єшти вѣніемъ Славы и
радости вибръ вѣриныхъ, вѣемъ Сцемъ и
всіи дши, и ви мыслии любвищихъ тибѣ
възлауга тихъ Словъ Прѣка твоего Ісаіи
въ той днѣ єздитъ Где Славослъ вѣніцу

и да приведет к тебе Святой Дух и да укрепит твою веру в Господа Иисуса Христа и да даст тебе силы и да утешит тебя в твоих скорбях и в твоем горе.

лабы, и вѣнициъ радости шатгабашъ людемъ.

Что же ткнитъ въ глаголъ второго, и къ же ебѣ немае належати вѣнѣтии Побѣдителю? а Тебѣ Бгъ Оца твой приимои выпробѣ боенъ на ией прелестный Сабѣтъ, противъкъabolъ, Смерти, и грѣхомъ, прибраль вѣнициъ, икош рѣкъ ѿ Тебѣ въ землемѣніи тво
тникъ Іоанъ: Видѣхъ, и се конь ехъ,

апост.

Сидлъ на немъ имѣвшемъ лѣкъ, и данъ бы вѣнѣе, и нѣздѣ побѣжалъ, и да побѣди. Акоожъ тѣды по приписаніи и офферованіи шогш традъ моего Огорока, Преначиншай ісѣ Матері твоенъ Маріи Бцнъ, Тебѣ икош вѣдителю, не мѣлемъ иегѡ второгѡ традъ иегѡ. Вѣницѣ приписаніи и офферованіи: вторыиѣ мнѣ до Зложенію оного зъ Пима Стогѡ, зъ Словъ Евликихъ, и Читетей Чѣкѡвихъ, матеріи икош розныхъ цвѣтковъ додланъ, въ Зложеніи єгѡ лаконъ ибоекъ Бжени вспомогалъ, а до проповѣданія людемъ, да и то егѡ Стогѡ мнѣ грѣшномъ и не потребилъ рѣзъ твоемъ подаваніе, и исполненіи и то мнѣ Евликие ибои Слѣбенѣ тыѣ: Непицѣ, какош ичтѡ възглѣте? да гтъ бо съ вами твой чай, чтѡ възглѣте, не бы съ вѣдите икоши, но дхъ Оца вѣшегѡ глаголъ въ багъ.

Или икош мнѣгѡ ихъ вѣнь гдѣ Замытъ, что выражаніе єлии не побѣду твой